

XXII.

Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at.

Toen Uilenspiegel Neurenberg verliet, was hij nage-
noeg platzak. Men kon het hem echter niet aanzien, want
hij droeg nog steeds een sierlijk jonkerspak en had heele-
maal het voorkomen van een rijk heerschap. Te Bamberg
stapte hij een herberg binnen en werd er beleefd door de
waardin ontvangen. De brave vrouw zag in den guit een

voornamen gast, waaraan ze wat verdienen kon, ging vriendelijk naar hem toe en vroeg, wat of mijnheer zool gebruiken wilde.

— Ik wou wel graag een stevig middagmaal, antwoordde Tijn, wiens buik rammelde als een spaarpot met wat koperen centen in.

— Wilt ge aan een afzonderlijk tafeltje zitten, of plaats nemen aan den gemeenschappelijken disch? had de waardin gaarne geweten.

Tijn haalde de schouders op en zei:

— Mensch lief, wat ge er ook van denken moogt, ik ben slechts een arm gezelschap en op het oogenblik zonder middelen van bestaan. Geef me om Godswil wat te eten, 't eerste het beste, zoo ben ik tevreden en krijgt ge mijn zegen.

Dat vond de waardin voor zijn minst verdacht. Dus antwoordde ze:

— Met uw zegen betaal ik mijn schulden niet, m'n beste heer. De bakker en de slager geven me ook niets, dan tegen klinkende munt. Ge kunt hier dus eten krijgen zoo veel ge lust, maar slechts voor geld.

— Maar vrouw, sprak Tijn hierop, als ik u daar genoeg mee kan doen, dan wil ik heel graag voor geld middagmalen; maar zeg me dan tenminste voor hoeveel het gaat.

De waardin antwoordde:

— Ge kunt hier aan den heerendisch eten voor vier-entwintig penning, aan een afzonderlijk tafeltje voor achttien penning en aan de familietafel voor slechts twaalf.

— Vrouw, zei Uilenspiegel, wat voor 't meeste geld gaat, lokt me ook het meest aan.

Toen zette de schalk zich aan den heerendisch en at zich letterlijk een breuk aan de fijne gerechten, die de gulle waardin hem voorschotelde.

Wanneer hij zich ten slotte volkomen verzadigd had aan spijzen en dranken, stond hij van tafel op en vroeg de waardin, of ze afrekenen wilde, want dat hij verderop moest reizen.

— Mijn waarde gast, meende de vrouw, geef me vier-en-

Neen, beweerde Tijn, gijzelf zult mij vier-en-twintig penning afbetalen...

leven er van afgehangen, zoo had ik toch onmogelijk nog een beet meer naar binnen kunnen werken. Geef me dus gauw mijn zuur gewonnen loon!

De waardin sprak hierop:

— Luister eens hier, vriend, dat ge voor drie man gesmuld hebt, dat heb ik best kunnen vaststellen, maar dat ik u op den koop toe nog geld zou schuldig zijn, dat doet er de deur aan toe, dat rijmt nu werkelijk op niets! Het is me niet om dit eetmaal te doen. 'k Heb gezien, dat ge maar een hongerlijder zijt, anders hadt ge mijn gerechten zoo gulzig niet verslonden. Geef ik u dus geen geld, ge moogt dan toch het uwe behouden en verder reizen, zonder dat ik u voor aftruggelarij zal laten vervolgen. Zet echter nooit meer een voet over mijn drempel, want moest ik gasten van uw slag meermaals onder mijn dak krijgen, 'k geraakte warempel nog in 't armenhuis!

Dat bleek Uilenspiegel ten slotte ook wel te begrijpen.

twintig penning voor het maal en de Hemel zal u op uw tochten genadig wezen.

— Neen, beweerde Tijn, gijzelf zult mij vier-en-twintig penning afbetalen, daar ge gezegd hebt, dat men aan den heeren-disch eet voor dit bedrag. Zoo tenminste heb ik het verstaan. Ik heb in elk geval gegeten om er iets aan te verdienen, want 't is me zwaar genoeg gevallen. Ik at, tot me het zweet uitbrak en ik vreesde te zullen ontploffen! Had mijn

Dus trok hij dadelijk vandaan, maar had slechts weinig dank in ontvangst te nemen.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102